

nu faaet en Afskrift af det Brev, som Valgmenighedspræst Thorvald Knudsen skrev til Biskop Balslev, og jeg skal med Formandens Tilladelse læse første Del af dette Brev op paa ny. Det hedder saaledes: „Højærværdige Biskop L. N. Balslev. Hermed tilbagesender jeg Deres Højærværdighed det af mig underskrevne Præsteløfte, idet jeg takker Dem for Deres forstaaende Stilling overfor mig og min Opfattelse af Præsteløftets Indhold, hvor det gælder Løftet om „at forkynde Guds Ord rent og purt, som det findes i de profetiske og apostoliske Skrifter og i vor danske evangelisk-lutherske Folkekirkes symbolske Bøger“, hvilke sidste jeg opfatter som det historiske Gennemgangsled for vor kristne Kirkes Udvikling, uden at de i Enkeltheder har bindende Betydning med Hensyn til vor Forstaaelse af de kristelige Sandheder, de teologisk søger at bestemme“. Men ud fra denne Udtalelse kan det ærede Medlem slet ikke sige noget om, paa hvilke Punkter Thorvald Knudsen har gjort sit Skøn gældende — det lyder ikke mig saa behageligt, naar det ærede Medlem siger: Forbehold; jeg vil meget hellere i dette Tilfælde bruge Ordet Skøn, saaledes som ogsaa det ærede Medlem selv aabenbart har gjort et Skøn gældende, da han aflagde Præsteløftet, og vi hører nu, at det ærede Medlem ligesom jeg mener, at det gør overhovedet alle, der aflægger dette Præsteløfte — og det er dog det, det kommer an paa. Der er ikke Tvivl om, at dette Brev her har som sin Forudsætning en Samtale mellem Biskoppen og Ordinand, Biskoppen og Valgmenighedspræst Thorvald Knudsen. Det er i denne Samtale, han har udviklet sit Skøn, og her kommer Ansvaret selvfølgelig til at ligge paa Biskoppen personlig. Det maa det altid gøre, naar Forholdet er dette, at vi har et Præsteløfte af den Beskaffenhed, at saa at sige ingen kan tænkes at ville underskrive det med den Mening, at det skal holdes bogstaveligt; da maa Spørgsmaalet, om vedkommende kan blive ordineret eller ikke, afhænge af, hvad vedkommende Ordinand og Biskoppen taler med hinanden om disse Ting. Dette er dog, synes jeg, meget klart. Det ærede Medlem fraraadede mig at arbejde for Præsteløftets Ændring. Jeg tror, jeg udtalte mig i Formiddags paa en noget anden Maade; jeg sagde, at jeg vilde virke hen til, at Præstevielsesritualet kunde blive ændret. Det er jo ogsaa meget muligt efter de Forhandlinger, der har været ført tidligere, at Præsteløftet fuldstændig kan bortfalde; det er

der fra mange Sider ikke saa stor en Modstand imod her i Landet, det kommer blot an paa, hvorledes Ritualet i øvrigt skal indrettes.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: Teksten i det Brev, som blev oplæst ganske enslydende, baade af det ærede Medlem Hr. Povlsen og nu af den højtærede Kirkeminister, forekommer mig ganske klar, idet der kun er taget Forbehold med Hensyn til „Enkeltheder“, og som der staaer, med Hensyn til „de kristelige Sandheder, de teologisk søger at bestemme“. Dette er netop et Udtryk for det, der stadig i vor Kirke lige siden 1817 har været officielt fastslaaet, at Symbolforpligtelsen ikke gælder de teologiske Enkeltheder og deres Bestemmelse. Det forekommer mig, at det er ganske mærkelige Slutninger, som det ærede Medlem Hr. Povlsen har draget af denne Sag, ligesom det er mærkeligt, at han som tidligere Kirkeminister ikke er fuldstændig klar over, at saaledes har det været længe med Hensyn til Præsteløftet og dets Forstaaelse i vor Kirke. Det forekommer mig, at denne Sag derfor har en meget ringe Betydning. Det, der har Betydning, er, at Valgmenighedspræsten i Ryslinge har underskrevet Præsteløftet, og hvis han skulde fremkomme med Lærdomme, der er grundforskellige fra det, Kirken lærer, vil der til enhver Tid kunne rejses en Sag imod ham. — En helt anden Sag er det, om man ønsker at tage Spørgsmaalet om en Afskaffelse eller Ændring af vort Præsteløfte op. Hvad det første angaar, tror jeg, at man ved en Afskaffelse af vort Præsteløfte vil komme i Strid med det Retsgrundlag, hvorpaa Folkekirken i det hele hviler, komme i Strid med det, som er fastslaaet i Christian den Femtes Danske Lov med Hensyn til det symbolske Grundlag for den danske Kirke, hvilket i Virkeligheden ogsaa vor Grundlov har billiget, idet den fastslaaer, at vor Kirke er en evangelisk-luthersk Kirke. Jeg er derfor ganske overbevist om, at selv om man rejste denne Sag, vil man ikke kunne komme uden om, at Præsterne, saa længe de virker i vor Folkekirke, alligevel vedblivende ifølge deres Embedsløfte vil være bundet til dette Grundlag. En helt anden Sag er det, om man vil ønske at ændre vort Præsteløfte, eventuelt, som det er foreslaaet tidligere, at slaa Ordinationsløftet og Præsteløftet sammen til eet, men dette vil jeg